

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Secunda Secundæ Et Tertia Pars Divi Thomæ Complectitvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores, & praxim spectantes, maximè circa
Sacramenta, accuratè declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1664

Sect. VII. Alia quædam circa æqualitatem vel inæqualitatem gratiæ
collatæ per Sacramenta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13826

deberent in gloria, sic in gratia, inaequales, non tamen infundi deberet inaequalis gratia in baptismo.

XIV. Non subsistit quod tamquam fundamentum supponitur, nempe omnes Angelos differre specie.

debere ipsis in Baptismo infundi gratiam inaequalem, sed illam consequi poterunt per actus meritorios inaequales, quos post Baptisum decursu vitae exercuerunt, sicque plus gratiae, non ex opere operato in Baptismo, sed ex opere operantis per bonos actus acquirere.

Præterea id quod affertur tanquam fundamentum huius sententiae non subsistit, ideo scilicet Angelos omnes esse in beatitudine inaequales, quia differunt specie, tomo enim præcedente, disp. 69. ostendi ex communi Patrum sententiâ Angelos non solum posse esse ejusdem speciei, sed de facto specie omnes non differre, quod de illis saltem intelligendum est, qui sunt ejusdem ordinis, quamvis illi, qui sunt diversi ordinis, & maxime diversæ Hierarchiæ, specie distinguantur. Tandem licet Angeli omnes inter se differant specie, inde tamen non sequitur eos esse in perfectione inaequales, in Philosophiâ enim disp. 5. de Anima, sect. 1. & tomo præcedente disp. 69. sect. 3. probavi posse res duas vel plures specie diversas, esse in perfectione æquales.

SECTIO SEPTIMA.

Alia quadam circa aequalitatem vel inaequalitatem gratiae collatae per Sacramenta.

I. Infantes ante usum rationis baptizati aequali in baptismo gratiam accipiunt.

EX dictis infertur, infantes ante usum rationis baptizatos æqualem omnes in Baptismo gratiam accipere: existimo tamen majorem eos recipere gratiam, quam olim recipiebant pueri in circumcissione, nam sanguis Christi actu effusus efficacior est ad dona nobis spiritualia obtinenda, quam cum tantum prævidebatur effundendus. Adultus tamen plus gratiæ recipit, quam parvulus; quamvis namque parvulus cum solo originali accedat, adultus cum actualibus, cum tamen hæc in ratione obicis tollantur per attritionem, & varii insuper actus Fidei ac Spei, aliæque operationes bonæ ab eo eliciantur, hæc positiva dispositio capaciorum eum reddit ad uberiorem gratiam recipiendam juxta dicenda conclusione sequente. Addo ulterius: Etsi infans in utero matris justificatus postea baptizetur, talem nihilominus esse posse dispositionem cum qua adultus, etiam postquam peccatum actuale commisit, accedit ad Baptisum, ut Sacramentum plus ei gratiæ, quam illi parvo conferret.

II. Melius dispositus majorem semper per Sacramentum accipit gratiam.

Dicendum secundò: Melius disposito Sacramentum ejusdem rationis semper majorem gratiam confert: ita communis Theologorum. Probatur primò ex Concilio Tridentino sess. 6. cap. 7. ubi loquens de Baptismo sic habet: *Renovamur spiritu mentis nostræ, & non modo reputamur, sed verè justii nominamur & sumus, justitiam in nobis recipientes, unusquisque suam secundum mensuram, quam Spiritus Sanctus partitur singulis prout vult, &*

secundum propriam cujusque dispositionem. Ratio autem est primò, quia res omnes naturales, quo passum est melius dispositam, eo fortius agunt, ergo gratis hoc negaretur de Sacramentis. Deinde æquitati maxime consentaneum videtur, ut qui diligenter se preparavit, & ad Sacramentum Baptismi, vel Pœnitentiæ accedit cum longè meliore dispositione, attritione, verbi gratia ut centum, plus gratiæ capiat, quàm alter, qui cum attritione solum remissâ accedit, & non tantam adhibuit diligentiam. Præterea homines hoc modo excitantur ad melius se disponendum ad Sacramentorum susceptionem, quod tamen non tantâ curâ, imò frustra & sine fructu facerent, si nihil ipsis gratiæ ex dispositione illâ accresceret.

Dices, aliquid ampliùs gratiæ recepturum cum, qui est melius dispositus, non ratione Sacramenti, sed ipsius dispositionis, quæ si continetur, & perstet in ipsâ susceptione Sacramenti, informata gratiâ acceptâ in Sacramento erit meritoria, & conferet augmentum gratiæ. Sed contra primò: Frequenter enim contingit aliquem, qui summâ diligentia ad Sacramentum se disposuit, & actus intensos Fidei, Spei, & attritionis elicit, postea in ipsâ susceptione Sacramenti ab omni actu cessare, ergo hic omnem illum laborem perdit, nec melioris conditionis est, quàm alter, qui parum diligentiae adhibuit. Contra secundò: Saltem frustra quis ante susceptionem Sacramenti actus intensos eliceret, sed sufficeret post susceptionem in his se actibus exercere, per quod valde diminueretur fervor credentium, & diligentia in præparatione sui ad Sacramenta.

Contra tertio: Quia attritio illa jam informata gratiâ non potest in eodem instanti mereri augmentum gratiæ, ut de contritione communiter affirmant Theologi in materiâ de gratiâ, & ostendi supra in tractatu de Incarnatione, alioqui in eodem instanti sequeretur infinitum augmentum gratiæ ob idem opus, ut discurrunt patebit.

Dicendum tertio, circa Sacramenta diversæ rationis nihil posse certi statui, licet enim inter Sacramenta omnia, Sacramentum Eucharistiæ sit, ut dixi, sine comparatione perfectissimum, cum Christum ipsum verum Deum & hominem, ac Sacramentorum institutorem contineat, imò ad hoc Sacramentum tanquam ad finem ordinantur reliqua sex, ut cum Sancto Thoma hic, q. 65. art. 3. docent Theologi communiter, non tamen est certum, Eucharistiam plus gratiæ conferre, quàm Baptisum, aut aliqua alia Sacramenta cum æquali dispositione suscepta: cum enim institutum sit hoc Sacramentum in ordine ad continuam nutritionem, & consequenter sæpiùs recipi debeat, non videtur necessarium, ut quoties recipitur, toties uberiorem conferat gratiam, quàm Baptismus, Confirmatio, aut Ordo, quæ semel tantum suscipiuntur, ut bene Suarez in commentario hujus articuli. Nihil tamen est certi, & Sanctus Thomas hac in parte simpliciter præferre videtur Eucharistiam cæteris.

III. Obi. Melius dispositus plus gratiæ recipiet, non ratione Sacramenti, sed dispositionis.

IV. Attritio illa informata gratiâ non potest in eodem instanti mereri augmentum gratiæ.

V. Quid de diversarationis Sacramentis circa inaequalem gratiam collationem existimandum.